

**Chương 112: Giải Cứu Olivia Lanze (1) - Bất Lực Trước
Hoàn Cảnh
(Số từ: 3123)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:05 PM 01/09/2025

May mắn thay, hôm đó là cuối tuần, nên chúng tôi được phép ra ngoài ngay cả khi trời còn sớm. Lúc đó chẳng có mấy người đi lại, trừ những học viên chăm chỉ, nhưng chúng tôi vẫn bám theo hai người kia qua một quãng đường khá dài.

Olivia Lanze đi mà cúi gằm mặt như tội phạm, còn đoàn trưởng bước đi bên cạnh cô ấy mà không nói một lời nào.

Hai người họ rời Temple và đi về phía nhà ga.

Và một vấn đề đã nảy sinh. Adriana và tôi không thể làm gì khác ngoài nhìn nhau.

"..."

"..."

Tàu mana không miễn phí. Chúng tôi không hề nghĩ đến việc mang tiền theo người, vì vốn dĩ cả hai đã quyết định đi theo họ ngay sau khi tập luyện buổi sáng. Vấn đề là ở chỗ đó.

Đây là một nhiệm vụ khẩn cấp lẽ ra phải kết thúc ngay khi hai đứa ngu ngốc chúng tôi bắt đầu bám theo họ.

"G-gì đây? Chúng ta phải làm gì?"

"Tụi mình có thể để lại Thẻ Học viên làm vật thế chấp... nhưng tôi lại không mang theo thẻ."

Chúng tôi chỉ có quần áo trên người, không có thứ gì khác.

Tất nhiên, nếu nói về đồ có giá trị, tôi có chiếc nhẫn của Sarkegaar và Viêm Hỏa Tuesday mà tôi luôn đeo, nhưng những thứ đó không phải là thứ tôi có thể mang đi cầm cố.

Dù trời còn sớm, nhưng ở nhà ga đã có khá nhiều người. Ngay cả khi là cuối tuần, vẫn có một vài người đến Temple làm việc.

Chúng tôi phải đưa ra quyết định càng nhanh càng tốt. Tôi tiến thẳng đến một người đàn ông mặc suit, không biết liệu họ là một phần của ban giảng viên hay một người nào đó đến từ khu phố mua sắm.

"D-dạ thưa thầy?"

"Hử? Có chuyện gì thế?"

"Chúng tôi là học viên Temple, nhưng... cả hai quên mang ví, và bọn em phải đi tàu ngay... Thầy có thể cho bọn em một ít tiền mua vé được không ạ...?"

C-chết tiệt.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng một ngày nào đó mình sẽ phải làm điều đó.

Tôi có cảm giác như đây là một hình phạt tử hình vậy!

A... Tao quên ví rồi, mày có thể cho tao 5000 won để đi xe về nhà được không?

Nó y hệt như thế!

"... Thật sao? Thẻ Học viên của cả hai... có vẻ như hai đứa đều không mang theo. Hai người có thể cho tôi biết bản thân là học viên của trường nào không?"

"Tôi là Reinhardt, năm nhất, Lớp Royal A, số 11, và đây là Adriana, năm hai, Lớp Royal A, số 2. Vâng. Nếu sau này thầy liên lạc với chúng tôi, cả hai sẽ trả lại tiền cho thầy."

"Lớp Royal? Hừm... Tôi không biết có chuyện gì khẩn cấp, nhưng có vẻ như cả hai đang rất vội. Lần sau nhớ mang ví theo nhé."

"Cảm ơn thầy ạ!"

May mắn thay, ông ta tin tôi và tử tế đưa cho tôi tiền mua vé, có lẽ vì ông ta là một phần của ban giảng viên. Ông ta dường như đã nhận ra tôi đang nói sự thật ngay khi tôi nói ra trường của mình.

Lòng người thật là trong sáng. Có phải vì chúng tôi đã bước vào Kỷ nguyên Vàng?

Adriana nhìn tôi chăm chăm khi tôi xin được tiền mua vé.

“N-nói mới nhớ, cậu từng là...”

Adriana gật đầu, có lẽ cô đã nhớ rằng tôi đã nói với cô rằng tôi đến từ khu ổ chuột.

Không phải! Đó chỉ là một câu chuyện bịa đặt! Đây cũng là lần đầu tiên tôi làm một điều như vậy!

Tôi cảm thấy khá tệ khi bị coi là một người có kỹ năng trong chuyện này vì đã quyết định làm nó quá nhanh.

Chúng tôi mua vé và bám theo họ. Cả hai không lên cùng toa tàu với họ, nhưng bọn tôi đã đợi họ lên trước khi lên toa tiếp theo. Không có nhiều người trên tàu—có lẽ vì lúc đó là bình minh.

Vì thế, chúng tôi chọn cách thì thầm.

"Họ sẽ đi đâu thế?"

"Họ có lẽ sống gần trụ sở Thần Điện Hiệp Sĩ trong dinh thự của đoàn trưởng. Tội mình sẽ phải xuống ga gần trụ sở Thần Điện Hiệp Sĩ ở Rosenak."

Rosenak là Quận Yangcheon.

Thật ra, tôi không thể nhớ hết tất cả các quận, nên tôi đã treo một bản đồ của Đế đô trong phòng.

Dù sao, tôi đã từng đến Quận Rosenak—nơi đặt trụ sở của Thần Điện Hiệp Sĩ—khi chúng tôi đi giải cứu các tù binh ác quỷ lần trước.

Lần trước, tôi không đến đó với ý định tốt, nhưng lần này mục đích của tôi hoàn toàn khác.

Họ đã đổi tuyến đường vài lần trong khi chúng tôi tiếp tục đi theo họ. Họ dường như đang nói chuyện gì đó với nhau, nên khi tôi tăng cường thính giác, tôi có thể phân biệt giọng nói của họ với tất cả những tiếng ồn xung quanh.

Có vẻ như họ hoàn toàn không nhận ra rằng họ đang bị theo dõi—chúng tôi vẫn đang ở trong điểm mù của họ. Họ nói với giọng nhỏ để không ai có thể nghe lén, nhưng tôi có thể nghe thấy họ rõ ràng.

-Con có thực sự muốn đi trên con đường khó khăn không?

-... Con xin lỗi, cha.

-Dù sao thì sớm hay muộn con cũng sẽ phải nhượng bộ thôi.

-Cha... cha không thể khai trừ con sao? Những gì con đã thấy và nghe, con sẽ quên hết về những thứ đó.

-Việc đó sẽ không hiệu quả đâu.

-...

-Con có thể thay đổi tính cách, con có thể thay đổi suy nghĩ, nhưng con không thể thay đổi tài năng của mình. Con không thể thay đổi những gì con được sinh ra. Con được sinh ra đã nắm giữ mọi thứ: ngoại hình, tài năng, và kỹ năng. Con được sinh ra với tất cả mọi thứ. Đó là lý do tại sao con trở thành con gái của ta.

-...

-Các tổ chức luôn có những tiếng ồn trong đó. Những người muốn hoàn hảo trong mọi khía cạnh không thể là những người lãnh đạo—những người đó chỉ sống say sưa trong vẻ ngoài tốt đẹp của chính họ. Con được định sẵn là một nhà lãnh đạo, không phải là một cá nhân xuất chúng. Đây chỉ là một khía cạnh mà con phải chấp nhận. Ta không hề ngạc nhiên khi con chỉ trích mình. Có những lúc những điều nhất định phải được nói ra và làm.

-Con... con không thể làm điều này. Con... như cha nói, cha ơi... con chỉ là một người khốn khổ sống say sưa với vẻ ngoài tốt đẹp của chính mình. Vì vậy làm ơn, cha...

-Thay vì bị tổn thương một cách ngu ngốc, chấp nhận mọi thứ như hiện tại là khôn ngoan hơn.

Bị tổn thương.

Có vẻ như một điều gì đó vượt quá dự đoán của tôi sắp xảy ra.

Có vẻ như nếu cô ấy không tự mình chấp nhận điều này, ông ta sẽ tiếp tục gây áp lực cho đến khi cô ấy làm vậy.

Ông ta không cố gắng trừng phạt Olivia, nhưng ông ta cũng không có ý định để Olivia đi.

-Con không nghĩ mình sẽ thay đổi suy nghĩ. Vì vậy, cha... Làm ơn...

Làm ơn...

-Dừng lại.

-...

-Ta sẽ không nghe những lời nói lảm nhảm của con nữa.

Sau đó, đoàn trưởng không nói thêm một lời nào.

"Họ không nói gì cụ thể, nhưng tôi nghe thấy ông ấy đề cập đến việc '*bị tổn thương*'."

"Bị... tổn thương?"

"Đúng vậy. Một cái gì đó giống như thế... Tôi nghĩ ông ấy có thể đang nói về các biện pháp cưỡng chế."

Đôi mắt của Adriana rung lên như thể cô không thể tin vào những gì mình nghe thấy.

Cưỡng chế. Adriana chỉ có thể nghĩ đến một điều, khi nghe từ này.

Điều chắc chắn sẽ xuất hiện trong đầu là thẩm vấn dị giáo.

"Kh-không đời nào... Có phải ông ấy muốn thẩm vấn dị giáo hay gì đó không... Có phải ý ông ấy là vậy không...?"

"Cũng không phải là không thể xảy ra."

Dù cô ấy đã nói rằng cô ấy vô tội và sẽ sống một cách lặng lẽ, ông ta vẫn cố gắng thay đổi suy nghĩ của cô ấy—ngay cả khi ông ấy phải làm vậy một cách cưỡng chế. Đoàn trưởng, người đã cẩn thận với lời nói của mình ở nơi công cộng, đã không nói bất cứ điều gì kể từ đó; vì ông ấy không nói bất cứ điều gì một cách rõ ràng, Adriana và tôi chỉ có thể nghĩ về những điều cực đoan nhất mà Olivia có thể phải chịu đựng.

Sau khi đến ga gần trụ sở Thần Điện Hiệp Sĩ, đoàn trưởng và Olivia đi về phía trụ sở chứ không phải về nhà của họ. Chúng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc nhìn chăm chăm vào cảnh tượng đó.

Cô ấy vừa nói rằng cô ấy muốn rời Temple và quên đi mọi thứ về tôn giáo của mình, nhưng đoàn trưởng lại sắp buộc cô ấy phải chấp nhận mọi thứ. Điều đó có lẽ sẽ liên quan đến rất nhiều phương pháp bạo lực.

Olivia có lẽ đã không nghĩ rằng ông ta sẽ làm một điều như vậy với cô ấy, dù ông ta là cha nuôi của cô ấy. Nếu cô ấy biết, cô ấy đã chạy thật xa rồi.

Cô ấy nghĩ rằng hứa giữ im lặng mãi mãi là đủ, nhưng có vẻ như cô ấy đã không hiểu được chiều sâu của sự ám ảnh của cha nuôi mình.

"Tại sao họ lại phải làm điều này...? Họ đang đưa cô ấy đi đâu..."

Adriana nức nở và trốn vào một con hẻm, lấy hai tay che mặt.

Đúng là Olivia Lanze là một người tuyệt vời, nhưng tại sao ông ta lại cố gắng buộc cô ấy trở thành người kế nhiệm bằng cách tra tấn cô ấy mặc dù cô ấy không muốn điều đó?

Thần Điện Hiệp Sĩ không hề xấu hổ chút nào khi Olivia Lanze phát hiện ra mặt xấu xí của họ. Họ nghĩ rằng đó là điều mà cô ấy phải biết để trở thành đoàn trưởng tiếp theo của họ.

Olivia đã phải đối mặt với tình huống này bất kể vụ khủng bố có xảy ra hay không.

Tuy nhiên, nhân vật Olivia Lanze chưa bao giờ phải đóng bất kỳ vai trò lớn nào trong suốt cuốn tiểu thuyết tôi viết.

Nói cách khác, cô ấy thậm chí không xuất hiện khi các Cảnh Công mở ra, dù cô ấy là một người mạnh mẽ như vậy.

Điều này có nghĩa là đoàn trưởng đã thất bại trong việc thay đổi suy nghĩ của Olivia.

Cô ấy sẽ hoặc là bị hủy hoại hoàn toàn bởi vụ việc này hoặc, trong trường hợp xấu nhất, chết.

Và điều xác nhận lý luận của tôi...

[Nhiệm vụ Thành tựu đặc biệt - Điểm uốn của lịch sử (Olivia Lanze)]

[Mô tả: Nếu Olivia Lanze được giải cứu, tương lai sẽ trải qua những thay đổi lớn lao.]

[Phần thưởng: Bạn sẽ nhận được một đặc tính của Olivia Lanze một cách ngẫu nhiên.]

Điểm uốn của lịch sử.

Nếu một người lẽ ra không nên tồn tại lại tiếp tục sống và người đó có thể tạo ra một ảnh hưởng to lớn, đó sẽ được gọi là một điểm uốn của lịch sử. Nó có nghĩa là lịch sử sẽ thay đổi một cách

đáng kể. Tôi biết điều này vì trường hợp của Charlotte. Trên thực tế, do Charlotte sống sót, cốt truyện chính đã bị xáo trộn rất nhiều, khiến các sự kiện trở nên khó đoán.

Olivia Lanze là một người ở cùng cấp độ.

Chỉ riêng việc xuất hiện một nhiệm vụ như vậy đã nói rõ rằng một điều gì đó chết chóc sẽ xảy ra với Olivia Lanze vào ngày hôm đó, và cô ấy sẽ hoặc là chết hoặc chịu đau khổ lớn.

Nói cách khác, nó giống như hệ thống đã nói cho tôi biết tương lai của cô ấy sẽ như thế nào.

“Chuyện này... Thật là vô lý. Điều này không nên xảy ra.”

Adriana tiếp tục khóc trong một thời gian dài trước khi cô nhìn tôi với một vẻ mặt kiên quyết.

Như cô đã nói, tôi không biết Olivia Lanze nhiều lắm, nhưng tôi không muốn để cô ấy chết hoặc bị hủy hoại.

Nếu tôi có thể cứu cô ấy, tôi muốn làm như vậy.

Phần thưởng chỉ là ưu tiên thứ hai; tôi chỉ muốn cứu cô ấy. Tôi bực mình vì một người tốt bụng như vậy lại phải bị hủy hoại hoặc bị giết sau khi bị đối xử bất công như vậy.

Tôi thậm chí không biết mình nên làm gì với phần thưởng nhiệm vụ của Olivia. Ban đầu, đây là lần đầu tiên một thứ trù tượng như vậy được trao cho tôi làm phần thưởng.

Rốt cuộc thì tôi chưa bao giờ thiết lập bất kỳ 'đặc tính' nào. Đây là một cái đặt bổ sung mà hệ thống tự tạo ra.

"Tôi cũng cùng ý kiến... Vậy, chúng ta nên làm gì?"

Việc chỉ có hai chúng tôi đơn giản là xông vào trụ sở Thần Điện Hiệp Sĩ và giải cứu Olivia là điều không thể. Chẳng ai trong chúng tôi có lý do gì để ở gần trụ sở của họ ngay từ đầu. Cả hai có thể bằng cách nào đó vào được, nhưng bọn tôi sẽ không thể đến gần nơi Olivia Lanze đang bị giam giữ và tra tấn dù chỉ một centimet.

Chúng tôi phải dùng sức mạnh để chống lại sức mạnh.

Charlotte hoặc Bertus có thể là một lựa chọn tốt, nhưng tôi không thể nghĩ ra một lý do nào khiến họ muốn cứu Olivia Lanze.

Trước hết, ngay cả khi Hoàng tử hay Công chúa gây áp lực lên Thần Điện Hiệp Sĩ, điều đó sẽ gây ra một sự náo loạn to lớn—vì họ đang can thiệp vào công việc nội bộ của bên đó.

Can thiệp vào công việc nội bộ của họ đã là một vấn đề ngoại giao nghiêm trọng rồi. Thần Điện Hiệp Sĩ không phải là một quốc gia, nhưng họ không khác mấy so với một quốc gia. Không, đúng hơn, có lẽ sẽ là một vấn đề lớn hơn khi một thế lực thế tục đang cố gắng can thiệp vào một nhóm tôn giáo.

Charlotte và Bertus có thể giúp đỡ trong tình huống đó, nhưng có lẽ sẽ khá khó để nhận được sự giúp đỡ của họ.

"Nếu nhiều người biết về chuyện này... Mọi thứ sẽ khác đúng không?"

Adriana biết rằng Thần Điện Hiệp Sĩ đang cố gắng làm một điều hoàn toàn thái quá. Sẽ ra sao nếu hàng ngàn người nghe tin đồn rằng Thánh nữ quận Eredian đang bị Thần Điện Hiệp Sĩ tra tấn?

Công chúng chắc chắn sẽ tức giận về những gì những người đó đang làm.

"Mọi thứ chắc chắn sẽ thay đổi. Tuy nhiên, thời điểm họ thừa nhận những điều này sẽ là thời điểm Thần Điện Hiệp Sĩ vượt qua con sông không thể quay lại, vì vậy họ sẽ làm bất cứ điều gì trong khả năng của mình để phủ nhận những 'cáo buộc vô căn cứ' này."

Nếu họ thừa nhận rằng họ đã làm một điều thái quá như thế này, họ có thể ném hình ảnh của mình xuống vực thẳm. Tất nhiên, họ sẽ phủ nhận nó bằng tất cả sức mạnh của mình.

Các nhóm tôn giáo của họ đã có một lượng tín đồ khổng lồ—they có thể coi những tin đồn đó là những lời vu khống lồ bịch chống lại Thần Điện Hiệp Sĩ.

Chúng tôi nên làm gì? Rõ ràng là việc lan truyền tin đồn sẽ mất một thời gian dài, và không có gì đảm bảo rằng Olivia Lanze sẽ an toàn trong khi bọn tôi hành động.

Cách nhanh nhất là huy động một trong những thế lực lớn của quốc gia, nhưng Bertus đã rời khỏi tình hình, nghĩ rằng Thần

Điện Hiệp Sĩ sẽ tự lo liệu Olivia Lanze. Ngay cả khi cậu ấy muốn cô ấy trở thành đoàn trưởng tiếp theo của Thần Điện Hiệp Sĩ, việc họ đạt được điều đó bằng cách tẩy não hay không thì không liên quan gì đến Bertus. Dù sao thì họ cũng sẽ biến cô ấy thành một thứ gì đó sẽ không thể gây ra bất kỳ rắc rối nào.

Cuối cùng, Charlotte và Bertus sẽ phải gánh chịu rủi ro cao, và họ không có lý do cũng như lý do chính đáng nào để hành động.

Một thế lực lớn.

Huy động các thế lực lớn...

Nói mới nhớ... Tôi chỉ đang xem xét những người có quyền lực nhất mà tôi biết.

Có rất nhiều người quyền lực xung quanh tôi, nhưng tôi vừa nhận ra rằng có một thế lực lớn khác mà tôi có thể sử dụng.

Một thế lực sẽ có rất nhiều ảnh hưởng cũng như một lý do chính đáng để hành động.

"U... Tiền bối, đừng cười những gì tôi sắp nói và hãy nghe tôi."

"Cậu... cậu đã nghĩ ra điều gì đó à?"

Tuy nhiên, việc thốt ra những lời đó lại hơi khó.

"L-làm sao nếu chúng ta nói chuyện này với các giáo viên?"

Hãy cứ đi nói với các giáo viên!

Tôi thấy những gì mình nói khá là lố bịch, nên tôi đã áp úng một chút.

"À..."

Vẻ mặt của Adriana bắt đầu xấu đi khi cô nghe những lời của tôi.

Tôi đã nói như vậy, nhưng ý tôi là sử dụng sức mạnh của Temple!

Mặc dù, điều đó không khác gì nói 'hãy đi mách lẻo với họ'.
Hừm.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

Thanks For Reading